

Голоборода Надія Володимирівна

Студентка 1-го курсу ФСП НТУУ «КПІ»

«ЦЕНзуРА ЯК ВОНА Є»

Останнім часом гостро постало питання про цензуру в культурній сфері, на телебаченні, в засобах масової інформації нашої держави. Це питання є одним з найважливіших серед інших питань культури в нашій державі.

Відповідно до Закону України «Про інформацію» цензура- це вимога, спрямована до засобу масової інформації, журналіста, головного редактора, організації, що здійснює випуск засобу масової інформації, його засновника (співзасновника), видавця, розповсюджувача, попередньо узгоджувати інформацію, що поширюється (крім випадків, коли така вимога йде від автора цієї інформації чи іншого суб'єкта авторського права і (або) суміжних прав на неї), та/або як накладення заборони (крім випадків, коли така заборона накладається судом) чи перешкоджання в будь-якій іншій формі тиражуванню або поширенню інформації з боку органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових осіб заборонена.[1. Ст.45]

Відповідно до частини 3 статті 15 Конституції України: «Цензура заборонена». [2. ст.6] Та чи дійсно в наші державі дотримуються цієї норми?Відповідь буде очевидною.

З кожним приходом нової політичної сили, стає зрозумілим, що для них цензура – це своєрідний вияв фантазії окремих журналістів. Взагалі, у різних країнах світу,цензуру розуміють як своєрідну перевірку та контроль державою інформації,що розповсюджується. Якщо вона несе за собою заборонені або шкідливі факти,то така інформація не публікуються . Щодо нашої країни,то потрібно сказати,що визначення цензури в Україні набагато вужче,ніж в інших державах.

В нашій країні воно відрізняється тим,що влада має прямий контроль над розповсюдженням інформації,і, в разі необхідності,може як заборонити її ,так і дозволити,не залежно від того які факти вона нестиме.

Ми всі є свідками того, що з приходом нової влади, цензура на різних телеканалах значно підвищилась, що дуже вплинуло на діяльність журналістів. Потрібно зауважити, що велика кількість телепрограм, що критикували дії та вчинки різних представників нинішньої влади, зникла з екранів. Так, про запровадження цензури заявили журналісти двох найвідоміших телеканалів, а саме «1+1» та «СТБ». Зокрема, 14 серпня 2010 року, протестуючи проти запровадження цензури в Україні, три українські телеканали провели попереджувальний страйк. Ці випадки є прикладами того, що дії нинішньої влади не є обґрунтованими, адже основною метою різних телепрограм є висвітлення подій, що відбуваються як за межами держави, так і в її середині, не залежно від того, яка політична сила знаходиться при владі.

Разом з тим потрібно звернути увагу на цензуру мови в засобах масової інформації, цензуру випуску різних програм, які несуть за собою інформацію непристойного характеру, що не повинно бути. Отже, цензура - це метод керування інформаційним простором. І ця система вже практично створена в нашій державі. Але яким чином та за яких умов відбуватиметься це керування – питання риторичне.

Список використаних джерел:

1. Закон України «Про інформацію» відповідно до внесених змін від 30 листопада 2010 року ;
2. Конституція України з порівняльним викладом статей, змінених конституційною реформою/ Упорядник Ковальчук Є.О. - Харків: Бурун Книга, 2009.-72с.